

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส4413
วันที่ : ๑644/55 3
วันที่ : 20 ก.พ. 55 เวลา 14:15

ที่ ทส ๐๓๐๓/๕๖๖

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

สว ๓/391
๒๐/๒/๕๕
๑๔.๔๕๖

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอเรื่อง แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอ คณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) รวมทั้งเป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๓ (๑) ที่กำหนดให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เสนอ นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อขอความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ปรับแก้ไขร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๕๙ ให้เกิดความสมบูรณ์ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะหน่วยงานหลักในการเสนอนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการจัดการมลพิษของประเทศ ได้จัดทำ แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและทิศทางการ จัดการมลพิษของประเทศไทยในอีก ๕ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ที่มีความเชื่อมโยงกับ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษของประเทศเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

๑.๒ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ ผลการดำเนินการ...

๑.๓ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

๑.๓.๑ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการมลพิษที่ผ่านมา ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการกำหนดแนวคิดและทิศทางการจัดการมลพิษในระยะ ๕ ปีข้างหน้า เช่น การพัฒนาประเทศ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ทิศทางการจัดการมลพิษสิ่งแวดล้อมของกระแสโลก แผนแม่บท แผนงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการบริหารจัดการมลพิษของประเทศไทยในอนาคต จัดประชุมหารือและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ผู้ประกอบการ สมาคมต่างๆ และเครือข่ายภาคประชาชน จำนวน ๔๒๐ หน่วยงาน เพื่อร่วมให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๙ ครั้ง

๑.๓.๒ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ นำร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบในหลักการของร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ โดยให้นำข้อสังเกตของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปปรับแก้ไขก่อนเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๑.๓.๓ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ นำร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งที่ประชุมมีมติให้กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดส่งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะฝ่ายเลขานุการ ภายใน ๒ สัปดาห์ เพื่อประสานให้กรมควบคุมมลพิษปรับแก้ไขร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ให้เกิดความสมบูรณ์ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๑.๓.๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ได้ปรับแก้ไขร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ตามความเห็นคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงพลังงาน) แล้วเสร็จ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ ในประเด็นความเห็นของกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิทัศน์ ได้มีการบรรจุไว้ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ แล้ว

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอกณะรัฐมนตรี

เนื่องจากการดำเนินการจัดการมลพิษของประเทศต้องให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม และบูรณาการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายของการจัดการมลพิษ ซึ่งจะส่งผลให้มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของประชาชน จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ และมอบหมายหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องนำแผนจัดการมลพิษฯ ไปสู่การปฏิบัติต่อไป ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เป็นเรื่องที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) รวมทั้งเป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๓ (๑) ที่กำหนดให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ปรับแก้ไขร่างแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ให้เกิดความสมบูรณ์และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เนื่องจากสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยมีแนวโน้มเสื่อมโทรม เกิดปัญหาภาวะมลพิษต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ของประชาชน อันมีสาเหตุสำคัญมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายตัวของกิจกรรมต่างๆ จากการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น ชุมชน อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การคมนาคมและขนส่ง การค้าและบริการ การผลิต และการเกษตร เป็นต้น มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สารเคมี และพลังงาน ทำให้มีการปล่อยทิ้งของเสียและมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม จนเกิดปัญหาภาวะมลพิษในหลายพื้นที่ อีกทั้งขาดการบูรณาการด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการดำเนินการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ตามแนวทางในการพัฒนาของโลกตามกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนเน้นการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน การพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว และสังคมคาร์บอนต่ำ จึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อผลักดันในเชิงนโยบายระดับชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการต่อไป

๔. สาระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ กรอบแนวคิดของแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

๔.๑.๑ สดและควบคุมการระบายนลพิษอันเนื่องมาจากชุมชน เกษตรกรรม

อุตสาหกรรม ยานพาหนะ และการคมนาคมขนส่ง โดยให้มีการจัดกรรมสิทธิ์ตั้งแต่ต้นทาง ระหว่างทาง จนถึงปลายทาง และให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การกำกับ ติดตาม ส่งเสริม และสนับสนุนให้แหล่งกำเนิดมลพิษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่กำหนด รวมทั้งดำเนินการเปิดเผยและเข้าถึงข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ และผลกระทบที่เกิดขึ้น

๔.๑.๒ จัดการ...

๔.๑.๒ จัดการมลพิษในระบบพื้นที่ตามลำดับความสำคัญของปัญหา เช่น พื้นที่ลุ่มน้ำในการแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำในพื้นที่วิกฤต กลุ่มจังหวัดที่ประสบปัญหาหมอกควันและไฟป่า เขตควบคุมมลพิษ พื้นที่ปนเปื้อนมลพิษ พื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ พื้นที่ที่มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เป็นต้น

๔.๑.๓ สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานจัดการน้ำเสีย ขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อและของเสียอันตรายชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีการจัดการขยะอันตรายและสารอันตรายอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจัดให้มีระบบป้องกันและเตรียมความพร้อมรองรับกรณีเหตุฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุและการคมนาคมขนส่งที่ก่อให้เกิดการรั่วไหลของสารเคมีหรือสารอันตรายต่างๆ

๔.๑.๔ ประยุกต์ใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย (Polluter Pays Principle, PPP) การวางหลักประกันและการชดเชยค่าเสียหายจากการแพร่กระจายมลพิษ การนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์และสังคมเป็นแรงจูงใจทางบวกเพื่อส่งเสริมการลดมลพิษหรือปรับปรุงกระบวนการผลิตที่ปราศจากมลพิษ การสนับสนุนการผลิตและการบริการ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคของประชาชนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๑.๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษให้เกิดเป็นเอกภาพทั้งทางด้านกฎหมาย กฎระเบียบ แผน และแนวทางปฏิบัติของแต่ละหน่วยงาน โดยประสานความร่วมมือในการจัดการมลพิษทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ และประชาชน

๔.๑.๖ ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และเข้าร่วมดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ

๔.๒ เป้าหมาย คือ “คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและการรักษาสมดุลระบบนิเวศทางธรรมชาติ” โดยกำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดผลสำเร็จของการจัดการมลพิษของประเทศ ดังต่อไปนี้

๔.๒.๑. คุณภาพน้ำ

๑) สัดส่วนของจำนวนแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไป ต่อจำนวนแหล่งน้ำผิวดินที่มีการตรวจวัดทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒) สัดส่วนของสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไปต่อจำนวนสถานีที่มีการตรวจวัดทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕

๔.๒.๒. รักษาระดับคุณภาพอากาศและเสียงในพื้นที่ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และไม่ให้เกิดมลพิษ

๑) ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM₁₀) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อยร้อยละ ๙๘

๒) จำนวน...

๒) จำนวนวันที่ก๊าซโอโซนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อยร้อยละ ๙๙

๓) จำนวนวันที่มีระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อยร้อยละ ๘๑

๔.๒.๓. การจัดการน้ำเสีย ขยะมูลฝอย และสารอันตราย

๑) ความสามารถในการบำบัดน้ำเสียชุมชนอย่างถูกหลักวิชาการต่อปริมาณน้ำเสียชุมชนทั่วประเทศเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐

๒) อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ

๓) อัตราการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน และมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกหลักวิชาการต่อปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

๔) จำนวนสารเคมีที่ยังมิได้มีการกำหนดเป็นวัตถุอันตรายตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือตามข้อตกลงระหว่างประเทศได้รับการควบคุมอย่างเข้มงวด ไม่น้อยกว่า ๕๐ ชนิด

๕) ลดความเสี่ยงอันตรายจากสารเคมีที่มีความเสี่ยงสูงมากที่สุด จำนวน ๕๐ ลำดับแรก ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ ภายในปี ๒๕๕๙

๔.๒.๔. ร้อยละการลดลงของจำนวนเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษในประเทศ

๔.๓ กำหนดแนวทางการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบหลักในการจัดการมลพิษของภาคชุมชน ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ภาคคมนาคมและการขนส่ง และภาคประชาชน ดังนี้

๔.๓.๑ การจัดการมลพิษจากภาคชุมชน ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน ต้องจัดการขยะมูลฝอยชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายชุมชน โดยใช้หลัก 3 Rs (Reduce Reuse Recycle) และจัดการน้ำเสียได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบควบคุมแหล่งกำเนิด

๔.๓.๒ การจัดการมลพิษจากภาคเกษตรกรรม ได้แก่ การผลิตภาคเกษตรกรรม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การจัดการสารอันตรายในภาคเกษตรกรรม และการควบคุมการเผาในที่โล่ง

๔.๓.๓ การจัดการมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ การผลิตภาคอุตสาหกรรม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบ ควบคุมแหล่งกำเนิด และกำกับดูแลการจัดการสารเคมีและของเสียอันตรายในภาคอุตสาหกรรม

๔.๓.๔ การจัดการมลพิษจากภาคคมนาคมและการขนส่ง ได้แก่ ส่งเสริมการใช้น้ำมันพืชและเชื้อเพลิงที่มีมลพิษต่ำ และเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบควบคุมแหล่งกำเนิด

๔.๓.๕ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ได้แก่ การปรับปรุงแบบและพฤติกรรม การบริโภคของประชาชนให้ตระหนักต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม ใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษภายในชุมชนได้เองในเบื้องต้น มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมกับภาครัฐ

๔.๓.๖ การพัฒนา...

๔.๓.๖ การพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของภาคส่วน ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผนการทำงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ได้ มีการพัฒนาหลักสูตรการจัดการสิ่งแวดล้อมในหลักสูตรภาคบังคับของการศึกษาทุกระดับ และพัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกภาคส่วนที่คำนึงถึงองค์ความรู้ที่ต้องการสำหรับการแก้ไขปัญหามลพิษในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เชิงรุกและแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของแต่ละหน่วยงาน

๔.๓.๗ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการจัดการมลพิษ ได้แก่ สนับสนุนการวิจัยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการมลพิษที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม และมีการวิจัยเชิงพาณิชย์มากขึ้น

๔.๔ เสนอกลไกการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับนโยบาย การประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด ท้องถิ่น ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยและพัฒนา ภาคประชาชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผน

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

๕.๑ เห็นชอบแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เพื่อให้ทุกภาคส่วน ใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดการมลพิษของประเทศไทยในอีก ๕ ปีข้างหน้า

๕.๒ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ไปสู่การปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ

กองแผนงานและประเมินผล

โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๒๔๗๗

โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๒๔๗๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ kanchalee.n@pcd.go.th